

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Denisou Kalfeřtovou ve veřejném zasedání konaném dne 15. 4. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o žádosti o podmíněné propuštění

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání:

22 (dvaceti dvou) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 20. 12. 2018, č. j. 38 T 115/2018-157,

10 (deseti) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 5. 9. 2018, č. j. 4 T 82/2018-210,

1 (jednoho) roku uloženého trestním příkazem Okresního soudu Praha – východ ze dne 30. 12. 2015, č. j. 1 T 211/2015-84, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 11. 6. 2018, č. j. 1 T 211/2015-156.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současnosti vykonává.

2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

3. Z uvedeného pro odsouzeného vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně jedné poloviny celkové délky trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.

4. Ad 1) Odsouzený do současného výkonu trestu odnětí svobody dobrovolně nastoupil dne 27. 8. 2018, konec trestu je stanoven na den 27. 4. 2022. Polovina délky trestu uplynula dne 27. 6. 2020. Lhůta šesti měsíců od předchozí zamítnuté žádosti dle ust. § 331 odst. 1 trestního řádu uplynula ke dni 18.3.2021 (žádost ve sp.zn. 6 PP 90/2020 pravomocně zamítnuta dne 18.9.2020). První podmínku tak lze považovat za splněnou.

5. Ad 2) Dle zprávy věznice je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody hodnocen kladně. Odsouzený trest vykonával nejprve ve Vazební věznici Praha – Ruzyně, od 17. 9. 2019 vykonává trest ve Vazební věznici Liberec. Odsouzený je umístěn do oddělení se středním stupněm zabezpečení, pracovní je zařazen v ústavní kuchyni, kde je dobře hodnocen. Získal II. prostupnou skupinu vnitřní diferenciací, což svědčí o průměrném přístupu k výkonu trestu. Odsouzený doposud získal celkem tři kázeňské odměny. V jednom případě byl kázeňsky trestán za poškození majetku ve VV v Ruzyni, trest mu dosud nebyl zahlazen. Přístup odsouzeného k výkonu trestu je hodnocen jako pasivní, nemá ambici dosahovat pozitivních hodnocení ani zahlazení kázeňského trestu. Soud proto hodnotí druhou podmínku jako nesplněnou, neboť

přístup odsouzeného k výkonu trestu nelze označit za aktivní a příkladný, jak je toho ke splnění této podmínky třeba, jakož i dosažení I. PSVD a absence kázeňských trestů.

6. Ad 3) Soud při hodnocení třetí podmínky vychází ze 3 dílčích kritérií, a to zajištěného bydlení a zaměstnání, hodnocení věznice a trestní minulosti odsouzeného.

7. Odsouzený ve své žádosti ani při veřejném zasedání soudu nesdělil, kde chce po svém propuštění bydlet a pracovat. Soudu pouze doložil písemný příslib pomoci svého otce se zajištěním bydlení a práce.

8. Dle hodnocení věznicí se možnost resocializace odsouzeného jeví jako těžko odhadnutelná. U odsouzeného byla zjištěna neřešená závislost na alkoholu, užíval i nealkoholové drogy. Odsouzený sice deklaruje zájem najít si zaměstnání, avšak existuje riziko opětovného sklouznutí do patologického prostředí, opětovnému užívání návykových látek, a s tím spojené recidivy.

9. K dříve uloženému protialkoholnímu ochrannému léčení soud z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 16. 1. 2019, sp. zn. 4 Nt 26099/2018, zjistil, že toto mu bylo uloženo v roce 2016 (OS Praha – východ, sp.zn. 16 T 19/2016); v ústavní formě jej vykonával od listopadu 2016 do května 2017, následně ambulantně; pro neplnění ambulantní léčby bylo opět v únoru 2018 léčení přeměněno na ústavní formu, kterou odsouzený zahájil v červenci 2018 a která byla z důvodu nástupu do výkonu trestu přerušena dne 27.8.2018; z této léčby byl ke dni 16.1.2019 propuštěn, neboť splnila svůj účel a pacient není z psychiatrického hlediska nebezpečný pro své okolí.

10. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky přihlíží též k trestní minulosti odsouzeného. Z obsahu evidence Rejstříku trestů vyplývá, že odsouzený byl v minulosti celkem 17krát pravomocně odsouzen, a to především za majetkovou trestnou činnost, a v poslední době též za trestné činy ohrožení pod vlivem návykové látky, výtržnictví či ublížení na zdraví. Na odsouzeného pak bylo v minulosti působeno jak podmíněnými tresty odnětí svobody (s dohledem) i alternativními tresty, tak i opakovaným přímým výkonem trestu odnětí svobody. Ve výkonu trestu odnětí svobody je již potřetí. Odsouzený se však neosvědčil ve zkušebních dobách podmíněný trestů (s dohledem) ani řádně nevykonával alternativní tresty, v důsledku čehož mu byly tyto tresty přeměňovány v nepodmíněný trest odnětí svobody. Je tak zřejmé, že předchozí tresty všech druhů na odsouzeného neměly dostatečný nápravný účinek, a to ani tresty, v jejichž rámci byl podroben dohledu probačního úředníka. Míra kriminálního narušení odsouzeného je značná a odsouzený má zjevný sklon k páčání majetkové trestné činnosti, kterou si obstarával prostředky na živobytí, neboť to dle svých slov považoval za jednodušší způsob obživy. Soud tak s ohledem na výše uvedené skutečnosti hodnotí třetí podmínku jako nesplněnou, neboť nepokládá za pravděpodobné, že by odsouzený ve zkušební době vedl řádný život, když předchozí tresty postavené na obdobném principu na odsouzeného neměly nápravný účinek, a to ani tam, kde byly spojeny s dohledem probačního úředníka.

11. Proto soud podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a contrario zamítl žádost odsouzeného jako nedůvodnou. Zde je vhodné připomenout, že institut podmíněného propuštění je institutem zcela výjimečným, nikoli nárokovým, jehož využití přichází v úvahu pouze v případě, kdy soud dospěje k závěru, že účelu výkonu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve, než dosažením jeho celkové délky (srov. III. ÚS 284/01). K tomuto v současnou chvíli nedošlo. Pro úspěšné posouzení žádosti by měl odsouzený svým dlouhodobým příkladným přístupem k výkonu trestu prokázat, že došlo k trvalé změně jeho životních postojů, včetně uvědomění si příčin páčání trestné činnosti, činit kroky k tomu, aby se tomu nadále vyvaroval; z dosažených změn pak lze usuzovat na snížení rizika recidivy trestné činnosti v budoucnu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat do 3 (tří) dnů od jeho oznámení stížnost ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Právo podat stížnost nenáleží tomu, kdo se práva stížnosti výslovně vzdal.

Liberec 15. dubna 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. dubna 2021.